

Form, havde den set bort fra, at Danmark, Estland, Finland, Norge og Tjcekoslovakiet havde Undtagelsesklausuler af samme Art. 1927-Konferencen havde altsaa været klar over, at der var Undtagelser, der var tilladelige, hvad iøvrigt de gængse Undtagelser for Toldunioner, Grænsetrafik og særlige Regioner bekræftede.

Den ønskede Undtagelse fra Mestbe- gunstigtelsesklausulen skulde kun være be- tinget, midlertidig og begrænset; den skul- de være afhængig af, at den almindelige Landbrugskrise eksisterede, og af, at den Virkning, den havde paa Landbrugslande- ne i Europa, vedvarede, den skulde kun gælde, saalænge denne Krise varede, og kun gælde Korn. Kravet om Præference gjaldt selvfølgelig ikke Europas Frihandelslande; der vilde man indrette sig paa at konkur- rere, til Trods for at man paa Grund af de tekniske Produktionsforhold faktisk var stillet i en ringere Stilling end de over- søiske Lande. Overfor Frihandelslandene krævede man kun, at man ikke skulde skabe en ubillig Tilstand ved Hjælp af Købekontrakter med Dumpingpriser.

En uimodstaaelig Modstand fra de oversøiske Lande ventedes ikke; thi hele den europæiske Landbrugseksport repræ- senterede kun 15 pCt. af de europæiske Forbrugerlandes Indførsel, hvilket endda kun var Halvdelen af, hvad det var før Krigen. De øst- og sydøsteuropæiske Lan- de, der her var Tale om, havde gennemført Landbrugsreformer efter Krigen for at sikre den sociale Fred og Civilisationens Udvikling. De oversøiske Landes Stats- mænd vilde sikkert erkende, at dette maatte der tages Hensyn til, og principielt kunde man ikke modsætte sig en Præference; thi saa maatte man være imod enhver Præfe- rence mellem hvilket som helst Stater, i det mindste indenfor Folkeforbundet.

Hvis man ikke gik ind paa at give de 8 Lande Præference, havde de ikke anden Udvej end at skabe en økonomisk, rationel Entente paa Basis af en flersidig Toldaf- tale med de europæiske Industristater, og

adoptere et økonomisk merkantilt System, baseret paa Idéen om tvungen Industriali- sering og Regulering af Vareudvekslingen paa Basis af Kontingenter og Forbud.

Hvad Landbrugskreditterne angik, var det nødvendigt at faa Renten nedsat for disse Lande for den Kapital, de laante. Et internationalt Initiativ var nødvendigt, eventuelt i Forbindelse med den interna- tionale Bank og under Folkeforbundets Auspicier. Naar Forbundet nu under de fremtidige økonomiske Forhandlinger skulde tage Stilling til Problemerne, var det meget vigtigt, at de forskellige Landes Forhold blev undersøgt. Eksperter fra Fol- keforbundet burde derfor sendes til Land- brugseksportlandene. Hele Landbrugs- spørgsmaalet havde den nøjeste Forbindelse med Planerne om en nærmere Sammenslut- ning mellem Europas Stater. De fremtidige Forhandlinger for en fælles økonomisk Aktion vilde ikke blive uden Virkning for den Skæbne, som denne Plan vilde faa.

Nogen blid Medfart fik Præference- planerne ikke under Forhandlingerne. Skønt den pølske Delegerede søgte at in- teressere de oversøiske Landbrugslande for dem ved at antyde en Fortsættelse i en fremtidig Sammenslutning mellem dem og de europæiske Lande til Regulering af hele Kornspørgsmaalet, afviste de store oversøiske Landes Delegerede helt Tanken, ja, bl. a. den australske Delegerede gjorde gældende, at den, da den var rettet mod de oversøiske Lande, var i Strid med Folke- forbundets Aand. Men ogsaa fra euro- pæiske Lande lød mange Protester, saa- ledes fra engelsk Side, og den hollandske Delegerede fremhævede, at en Præference for Korn i Holland kun kunde gives ved at indføre Told, altsaa ved at fordyre Lev- nedsmidlerne for Befolkningen.

Den franske Handelsminister *Flandin* pegede paa, at Krisen var generel, hele Verdens Landbrugere led under Prisernes Mangel paa Stabilitet; Forskellen mellem de højeste Priser, dem Forbrugerne betalte, og de laveste, dem, Landbrugerne fik, gik